

Toelichting De God van Abraham, Isaac en Jacob

De kunst van het loslaten 5

Groepgroepen C.G.K. Groningen
Seizoen 2010/2011, nr.5.

Bijbelgedeelte: Genesis 31:17-32:3

Relaties

De evangelist van de CGK/NGK in Amsterdam liet enige tijd geleden weten dat de jongeren met wie hij werkt voor 90% uit gebroken gezinnen komen.

In Nederland gaan we steeds meer merken wat er mis is met relaties. Maar ook in de bijbel kom je er het nodige over tegen. In dit hoofdstuk in Genesis gaat er ook van alles mis.

Het verhaal begint met Jakob die zegt: ik wil terug naar de plaats waar ik thuis hoor. Zijn plaats is in het land Israël. Dat was de plaats die God hem gegeven had. Ieder mens heeft een plek waar hij mag opbloeien, waar hij op zijn plaats is.

Daarom zegt Jakob: nu moet ik echt gaan. En mag hij? Twintig jaar heeft hij zijn schoonvader gediend. Hij heeft een bestaan opgebouwd. Hij kan zijn gezin goed onderhouden. Laat hij maar gaan. En ook zijn vrouwen zijn het er mee eens.

En als ze gaan, dan moeten ze nu gaan. Want schoonvader Laban zal minstens drie dagen wegblijven.

Maar als Laban in de gaten heeft, wat er aan de hand is, dan heeft hij Jakob al snel ingehaald. Laban blijkt vooral boos te zijn omdat hij iets van zijn bezit mist. Er ontbreken afgodsbeeldjes uit zijn huis. Jakob zegt: zoek maar. Je zult ze toch niet vinden. Niet wetend dat Rachel ze heeft meegenomen. Maar Rachel weet haar vader om de tuin te leiden met de smoes dat ze ongesteld is. Het staat er in het origineel heel mooi. Het gaat mij volgens de gewoonte der vrouwen.

Een dergelijke uitdrukking had haar vader tegenover Jakob gebruikt, toen hij Rachel wilde trouwen. Jakob, dat kan niet, want het is bij ons de gewoonte dat de oudste dochter het eerst trouwt. En ondertussen bedroog hij Jakob.

Maar nu wordt hij met dezelfde woorden bedrogen.

Als hij niets vindt, komt het tot een goed gesprek tussen Jakob en hem. En Jakob vertelt daarin van de leiding van God in zijn leven. God is voor hem telkens een schuilplaats geweest. En op God wil hij nu ook verder vertrouwen. Dan komt er ruimte. Er is vergeving en een verbond wordt gesloten.

Loslaten

Loslaten en je leven aan God toevertrouwen. In het boek van ds. Rietkerk wordt daar een prachtig voorbeeld van verteld.

Het gaat over twee artiesten van het circus Boltini: the flying Rodleys. Twee trapeze-artiesten die rondbuitelen tussen de masten van een circustent. Daarbij laat Rodley, de hoofdpersoon, zich vallen en dan schiet hij in een slingerbeweging weg. Vervolgens pakt hij de ander, Joe, vast.

Toen Rodley gevraagd werd hoe hij dat deed, zei hij: 'heel simpel. Eigenlijk doe ik niets. Ik ben niet de eigenlijk ster. De ster is niet degene die valt, het is degene die vastpakt. Ik laat me los en ik zweef in een slingerbeweging naar Joe toe. Maar hij moet mijn polsen pakken, en hij doet het prima. Hij doet het altijd goed.'

'Dus doe jij eigenlijk niets.' 'Nee, ik doe niks. Het ergste wat een springer kan doen, is proberen de vanger te vangen. Het is niet de bedoeling dat ik Joe vang, maar Joe mij. Een springer moet springen en een vanger vangen. En Joe is fabelachtig goed, dus ik val gewoon.'

Dat is nu precies wat de bijbel overgave noemt. Loslaten.

Heerlijk is dat. We hoeven niet te proberen om ons eigen leven te regelen. We hoeven het niet zelf te maken in het leven. Maar we mogen ons toevertrouwen aan God.

Zo gaat het ook bij Rodley. Rodley kent zijn broer Joe. Dat gaat aan zijn sprong vooraf. Loslaten en vertrouwen doe je niet in het wilde weg.

Zo is het ook in de bijbel. De bijbel vertelt ons waarom je kunt loslaten. Want God houdt van ons. Hij heeft alles voor ons over. Zelfs zijn Zoon.

Laten we daarom al het andere loslaten en op hem vertrouwen. Dan brengt hij ons naar zijn toekomst.